

38

Nr 4/421/50.

POSTANOWIENIE O ODZNACZENIU

(Na podstawie uchwały Rady Państwa z dnia 27 marca 1947 r.).

Dnia 3 stycznia 1951 r.

Warszawa

Na wnioski Wojewódzkich Rad Narodowych w Bydgoszczy, Katowicach, Poznaniu i Rzeszowie — odznaczono następujące matki liczego potomstwa:

ZŁOTYM KRZYŻEM ZASŁUGI

1. Gajda Zofia, 2. Górka Władysława, 3. Grzeganeł Waleska, 4. Hałas Zofia, 5. Jagusztyn Magdalena, 6. Jodkowska Marianna, 7. Krysińska Marianna, 8. Lech Józefa, 9. Mateja Maria, 10. Muszyńska Teodozja, 11. Rochecka Marianna, 12. Sarwińska Janina, 13. Sienko Maria.

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI

14. Bagrowska Stefania, 15. Cieślak Klara, 16. Giża Aniela, 17. Jamro Anna, 18. Jarmużek Maria, 19. Jurczak Tekla, 20. Kawalec Katarzyna, 21. Kulka Waleria, 22. Kusiak Maria, 23. Lewa Klara, 24. Lewandowska Marianna, 25. Lisowicz Maria, 26. Matuszyk Julia, 27. Musiał Władysława, 28. Ostrowska Aniela, 29. Paczkowska Kazimiera, 30. Pigla Pelagia, 31. Pociask Katarzyna, 32. Stachura Teresa, 33. Starszak Marianna, 34. Wilk Katarzyna, 35. Wiśniewska Michalina, 36. Zagórska Maria, 37. Zajac Agnieszka, 38. Zielińska Zofia, 39. Żurawska Pelagia.

Prezydent Rzeczypospolitej: B. Bierut

39

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 23 grudnia 1950 r.

w sprawie zadrzewienia dróg publicznych, brzegów wód otwartych i zamkniętych oraz parków wiejskich, znajdujących się na gruntach będących w posiadaniu Państwa lub instytucji uspołecznionych.

Celem właściwego rozwiązania i zrealizowania w okresie planu 6-letniego problemu zadrzewień przydrożnych, przywodnych i parkowych — Prezydium Rządu uchwala następujące wytyczne, dotyczące rozbudowy i utrzymania oraz racjonalnego zagospodarowania tych zadrzewień :

§ 1. W zakresie rozbudowy zadrzewień w okresie 1950 — 1955 r. zobowiązuje się:

- 1) Ministra Komunikacji — do przeprowadzenia zadrzewień:
 - a) przy wszystkich drogach z twardą nawierzchnią,
 - b) przy niektórych drogach gruntowych stanowiących ważniejsze szlaki komunikacyjne,
 - c) przy wodach zamkniętych i otwartych na stanowiskach szczególnie narażonych na erozję;
- 2) Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych — do przeprowadzenia planowych czynności zadrzewieniowych:
 - a) w parkach znajdujących się we władaniu Państwowych Gospodarstw Rolnych, Funduszu Ziemi oraz instytucji i przedsiębiorstw uspołecznionych,
 - b) przy wodach zamkniętych i otwartych, będących w użytkowaniu instytucji i przedsiębiorstw państwowych i uspołecznionych.

§ 2. Zakładanie nowych zadrzewień lub uzupełnienie istniejących należy kształtować w sposób uwzględniający w jak najlepszej mierze względy klimatyczne, glebowe, gospodarcze, krajobrazowe, estetyczne i bezpieczeństwa ruchu.

§ 3. Przy doborze drzew i krzewów na cele zadrzewieniowe należy przestrzegać:

- a) użycia gatunków miejscowego pochodzenia,
- b) dostosowania gatunków do lokalnych warunków glebowych i klimatycznych,
- c) wprowadzenia maksymalnej ilości gatunków szybko rosnących, jak topola, brzoza i modrzew,
- d) zwiększenia udziału gatunków miododajnych, jak lipa i akacja, oraz cennych liściastych, jak dąb rodzimy, jesion, jawor, klon, wiąz i olsza czarna.

§ 4. Forma zadrzewień oraz dobór gatunków i od-

miana drzew powinny stanowić całość z otaczającym krajobrazem oraz wpływać korzystnie na sąsiadujące uprawy rolne i ogrodnicze.

§ 5. W celu zapewnienia dostatecznej ilości materiałów zadrzewieniowych do zrealizowania planu zadrzewień w okresie 1950 — 1955 r. oraz celem stworzenia podstawy do dalszego wzmocnienia akcji zadrzewieniowej zobowiązuje się:

- 1) Ministra Leśnictwa:
 - a) do intensywnej rozbudowy, utrzymania i prowadzenia szkółek dla produkcji sadzonek stosownie do rozmiaru okresowych planów zadrzewieniowych, zgłoszonych przez zainteresowane ministerstwa,
 - b) do umożliwienia i ułatwienia w jak najszerszym stopniu wykorzystania dla celów zadrzewieniowych nalotów i podrostów z powierzchni leśnych,
 - c) do wprowadzenia technicznego nadzoru i instruktażu w sprawach zadrzewień;
- 2) Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych:
 - a) do zorganizowania i prowadzenia ciągłej produkcji gatunków miododajnych oraz dziczek owocowych w rozmiarze zapewniającym pokrycie zapotrzebowań własnych i innych ministerstw,
 - b) do rozpatrzenia celowości i konieczności prowadzenia i utrzymania baz szkółkarskich na terenie przede wszystkim małopolskich i bezdrzewnych powiatów,
 - c) do zapewnienia w razie potrzeby dla zainteresowanych resortów niezbędnej ilości gruntów rolnych lepszej jakości przydatnych do założenia i prowadzenia szkółek centralnych;
- 3) Ministra Komunikacji — do planowej renowacji istniejących szkółek lub rozbudowy nowych w takim zakresie, który by umożliwił częściowe pokrycie własnego zapotrzebowania na szkółkowany materiał sadzeniowy, przydatny dla przydrożnych celów zadrzewieniowych.

§ 6. Dla zapewnienia racjonalnego wykorzystania surowca drzewnego oraz celem podniesienia stanu

zdrowotnego zadrzewień ustala się — w stosunku do istniejących zadrzewień — następujące zasady postępowania gospodarczego:

- 1) usunięciu podlegają poniższe kategorie drzew:
 - I — drzewa martwe (posusz),
 - II — wywroty i złomy,
 - III — drzewa chore i obumierające w czasie eliminującym możliwość znacznego obniżenia się technicznej jakości drewna.
 Powyższe kryteria stosuje się w celu zapewnienia racjonalnego wykorzystania surowca drzewnego oraz w celu podniesienia stanu zdrowotnego zadrzewień;
- 2) racjonalnemu przerzedzeniu podlegają zwarte grupy drzew w parkach,
- 3) czynności eksploatacyjne, wymienione pod 1) i 2), winny się odbywać w okresie zimowym,
- 4) w stosunku do obiektów, objętych ochroną, jako zabytki przyrody, obowiązuje każdorazowe porozumienie się z wojewódzkim konserwatorem przyrody,
- 5) surowiec drzewny (grubizna), pozyskany z zadrzewień, winien być oddany do dyspozycji Ministerstwa Leśnictwa — Państwowa Centrala Drzewna „Pa-ged“.

§ 7. Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych opracuje zasady organizacji ochrony oraz eksploatacji zadrzewień przydrożnych, a w szczególności drzew owocowych, na zasadach rozrachunku gospodarczego.

§ 8. Dla zapewnienia ciągłości zadrzewień jako zasadniczego elementu krajobrazowego przyjmuje się obowiązującą zasadę, że po usunięciu drzew stanowisko zadrzewieniowe powinno być bez zwłoki uzupełnione młodymi drzewkami. Wyjątek stanowią te przypadki, gdy

częściowa lub zupełna likwidacja obiektu zadrzewieniowego podyktowana jest względami użyteczności społecznej.

§ 9. Na realizację planu zadrzewień powinny być przewidziane corocznie przez zainteresowane ministerstwa odpowiednie kredyty.

§ 10. Zobowiązuje się Ministerstwa: Leśnictwa, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Komunikacji do opracowania rocznych planów zadrzewień oraz do zorganizowania właściwej gospodarki zadrzewieniowej na podległych im terenach.

Do skoordynowania planów resortowych zobowiązuje się Ministerstwo Leśnictwa, działające w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego.

§ 11. W celu zapewnienia jak najszerszego udziału czynnika społecznego w akcji zadrzewień zobowiązuje się prezydium rad narodowych wszystkich szczebli do powołania terenowych komisji zadrzewień.

§ 12. Zasady sporządzania projektów planów zadrzewień, zasady koordynacji tych projektów na poszczególnych obszarach oraz skład i zakres czynności terenowych komisji zadrzewieniowych — ustali instrukcja Ministra Leśnictwa, wydana w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 13. Minister Oświaty w porozumieniu z Ministrem Leśnictwa opracuje zasady włączenia młodzieży (szkół, harcerstwa itd.) do stałej akcji ochrony drzew. Prezes Centralnego Urzędu Radiofonii zorganizuje systematyczną propagandę radiową akcji ochrony drzew.

§ 14. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

40

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 23 grudnia 1950 r.

w sprawie powołania Rady Naukowej przy Ministrze Zdrowia.

W celu nadania socjalistycznego kierunku badaniom naukowym w zakresie medycyny, zapewnienia należytego planowania i kontroli wykonania planów na tym odcinku, a ponadto w celu wszechstronnego wykorzystania zdobyczy naukowych przy realizacji zadań służby zdrowia — Prezydium Rządu uchwała:

§ 1. Powołuje się Radę Naukową przy Ministrze Zdrowia, zwaną w dalszym ciągu „Radą“.

§ 2. Do zadań Rady należy:

- 1) opracowywanie wytycznych do planów prac naukowo-badawczych w zakresie medycyny oraz sposobu ich wykonania z uwzględnieniem poszczególnych gałęzi nauk medycznych oraz w ramach tych gałęzi — poszczególnych specjalności;
- 2) opiniowanie planów naukowo-badawczych, opracowanych przez samodzielne placówki naukowo-badawcze, akademie medyczne oraz zakłady społeczne służby zdrowia, a także zgłaszanie Ministrowi Zdrowia wniosków w zakresie koordynacji tych planów;
- 3) opracowywanie wniosków do planu kształcenia pracowników naukowych;
- 4) opracowywanie wniosków do preliminarza budżetowego w zakresie badań naukowych oraz opiniowanie opracowanego przez Ministerstwo Zdrowia preliminarza w tym zakresie;
- 5) opracowywanie zasad praktycznego stosowania wy-

ników badań naukowych przy realizacji zadań służby zdrowia, a w szczególności w zakresie leków;

- 6) ustalenie wytycznych do planów wydawniczych w zakresie nauk medycznych;
- 7) opiniowanie działalności fachowej towarzystw naukowych oraz przedstawianie Ministrowi Zdrowia wniosków w zakresie kierunku działalności tych towarzystw;
- 8) opracowywanie na zlecenie Ministra Zdrowia innych zagadnień związanych z planowaniem nauk medycznych.

§ 3. 1. Członków Rady powołuje Minister Zdrowia spośród wybitnych naukowców w zakresie medycyny, znawców zagadnień organizacji służby zdrowia oraz osób, posiadających wybitne przygotowanie praktyczne w zakresie poszczególnych gałęzi nauk medycznych.

2. Spośród członków Rady Minister Zdrowia powołuje przewodniczącego oraz sekretarza naukowego.

3. Kadencja Rady trwa dwa lata.

4. Statut Rady nadaje Minister Zdrowia.

§ 4. Rada wykonuje swoje zadania na zebraniach plenarnych lub przy pomocy prezydium i komisji.

§ 5. 1. Prezydium Rady tworzą: przewodniczący, sekretarz naukowy oraz członkowie powołani przez Ministra Zdrowia.